

Orientacija pravilna. Cerkev leži v ravnini sredi vasi.

Literatura in viri: Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant II. Dekanat Oberberg, Marburg 1877; Avg. Stegenšek, Dekanija Gornjegrajska, Maribor 1905; Slika v Gornjem gradu iz ca 1650;

Cerkev sestavljajo: Predloženi zvonik, pravokotna ladja, enako širok, polkrožno zaključen prezbiterij, na vsaki strani ladje kapeli, katerih severna je 3/8, južna pa konveksno zaključena ter nadstropna zakristija v kotu nad južno kapelo in ladjo odnosno prezbiterijem. Gradnja kamenita, ometana; strehe sedlaste, strešaste, opečne; zvonikova pločevinasta, piramidasta.

Zunanjščina: Nizka, skromna, nerazčlenjena, brez zidca. Okna so pravokotna, deloma opremljena z laketani. Zvonik ima biforne line v zvonovnici ter polkrožno dvignjen venčni zidec nad urnimi kazališči.

Notranjščina: Tlak je šamoten, pevška empora sega do vhoda v obe kapelici in počiva brez stebrov na segmentnem loku, ki je razpet čez ladjo. Sicer je notranjščina skoraj nerazčlenjena. V ladji tvori znojje svoda ovek zidec, karerega presekavajo 3 okna. Nad okni segajo svodne kape v banjasti obok. V prezbiteriju in v zaključni polkupoli ni tega zidca. Leva kupola je pokrita s križnim obokom in 3 kapami nad zaključkom, desna pa s kapo. Pod zvonikom je vzodna veža, v zvonik pa vodijo lesene stopnice od zunaj. Cerkev je dekorirana z dekorativno-figuralno poslikano od Dunajčana Jozef Edgar Kleinerta l. 1926.

Oprava: Glavni oltar obstaja iz kamenite oltarne menze in prostornega tabernaklja, čigar kupola počiva na 8 stebričin. Nastavek je naslikan zadaj na steno, kjer tudi visi slika o. pl. sv. Martina. Stranska oltarja sta posveče

-na Izidorju in ŽMB. Vsi oltarji so iz ca 1900.

Oprema: Je nezanimiva.

Zvonik: Je iz 2. pol. 17 stol. in je bil l. 1798. z opeko dvignjena za ca 2 m. V njen visiti sta dva zvonova, katerih večji železni je iz l. 1900. manjši pa je bronast ter ima sledeči gotski napis: Ave Maria gratia plena domne gen. Zvon je iz 15. stol.

Podstrešje: Cerkev ima opečne oboke, ladja je dvignjena za ca 1-5 m, na podstrešju kaple sv. Izidorja viden ostalek stare zakristije.

Resume: Cerkev omenja prvič l. 1426. Obsegala je precej krajšo ladjo ter verjetno gotski prezbitorij. Še sredi 17. stol. je imela strešen stolpič, a so ji v 2. pol. tega stoletja prizidali sedanji zvonik. Pozneje, mogoče l. 1728 so ladjo kamenito obokali ter jo dvignili za ca 1,5 m. Leta 1799. so jo prizidali na severu kapelo sv. Izidorja, l. 1802. pa na jugu kapelo ŽMB. Obe imata kamenite oboke, je vendarle starejša nekoliko nižja od mlajše. Leta 1838. so odstranili dotedanji vzhodni cerkveni zaključek in dozidali novi del ladje in apsidalni prezbitorij. Oboje so opečno obokali. Istočasno so podrli tudi staro zakristijo ob severni strani ladje ter zgradili l. 1839. sedanjo zakristijo v kotu med kapelo ŽMB in podaljšano ladjo. Ko je vihar l. 1797. podrli zvonikovo streho, so ga povišali za 9 čevljev ter mu dali l. 1798. sedanji strešni zaključek.

Okolica: Cerkev obdaja obzidje. Pred cerkvijo pa stoji lepa velika lipa.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostali spomeniki: Na prelazu "Lipi" stoji stara kapela, verjetno še iz 18. stol., ter stara lipa, po kateri je prelaz dobil svoje ime.

Jože Turk: Zapiski 1958

celjske topografije, skp.